

Sivun asetukset

Vasen reuna 4 cm,
muut reunat 2 cm

Kappaleiden asetukset

Otsikot: Otsikko 1- ja
Otsikko 2 -tyyleillä

Poista ylimääräiset
kappaleet

Teksti: leipäteksti-
tyylillä

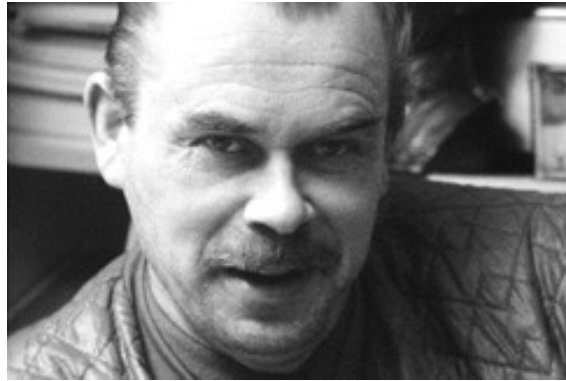
Kuvan asetukset:

Rivitä: ei rivitystä

Tasaus: vasen

Lisää kuvaotsikko

Veikko Huovinen

Kuva 1: Veikko Huovinen (1927-2009)

Syntynyt 7. toukokuuta 1927 Simo
Kuollut 4. lokakuuta 2009 Sotkamo
Ammatit metsänhoitaja, kirjailija
Ensieteokset Hirri (1950)

Tekstikehyksen asetukset:

Rivitä: sivun rivitys

Reunaviiva: katkoviiva

Teksti: Väli reunoihin 0,2 cm

Tekstin ankuri keskelle

Elämä ja ura

Veikko Huovinen syntyi Simon kunnassa 7. toukokuuta 1927. Huovisen ollessa puolivuotias perhe muutti Sotkamoon, missä hän asui kuolemaansa saakka. Lapsena hänen kerrotaan olleen ilkkurinen ja hulluja tarinoita kertova poika mutta pohjimmiltaan kunnollinen. Huovisten kotona luettiin paljon, ja Veikkokin kahlasi lapsena läpi kaikki Tarzanit ja Robinson Crusoen.

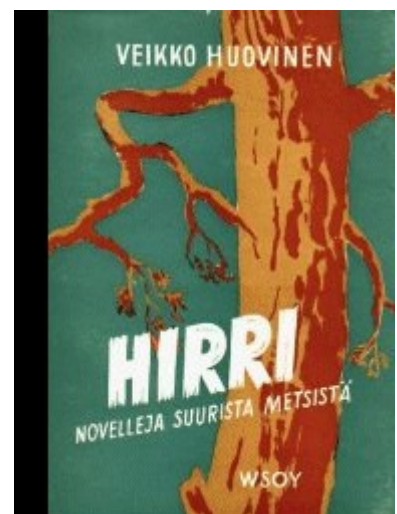
Huovinen kävi Kajaanin yhteislyseota. Koulun katkaisi sota, johon Huovinen osallistui vapaaehtoisena ilmatorjuntamiehenä jatkosodan loppuvaiheessa kesällä 1944. Hän suoritti ylioppilastutkinnon sodan jälkeen 1946, oli metsätöissä ja lähti sitten opiskelemaan Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteelliseen tiedekuntaan, mistä hän valmistui metsänhoitajaksi 1952. Opiskeluaikanaan hän oli hiljainen ja eristäytynyt, ja sellaisena hän piti itseään myöhemminkin. Yli viidenkymmenen kirjailijavuotensa aikana hän esiintyi harvoin julkisesti.

Huovinen työskenteli metsänhoitajana vuosina 1953–56, ja näihin aikoihin hän solmi avoliiton Hiikka Hemmingin kanssa. Tämän jälkeen hän jättäytyi vapaaksi kirjailijaksi. Kirjoittamisen ohella hän toimi myös kirjojen toimittajana ja kuvateosten tekstien tekijänä. Huovinen sai professorin arvonimen 1999 pitkäaikaisesta työstään suomalaisen kirjallisuuden ja kulttuurin parissa.

Huovinen kuoli vaikeaan sairauteen Sotkamossa 4. lokakuuta 2009.

Kirjallinen tuotanto

Huovinen aloitti uransa kirjoittamalla kertomuksia ja tarinoita lehtiin. Ollessaan opiskeluaikana kesällä 1949 palovartijana Vuokatissa hän alkoi kirjoittaa tosissaan. Näin syntyi novellikokoelma Hirri (1950), hänen esikoisteoksensa. Jo tämän kirjan perusteella Huovista alettiin pitää omaperäisenä kansankuvaajana, joka jatkoi Joel Lehtosen ja Ilmari Kiannon perinnettä. Vuonna 1952 ilmestyi Havukka-ahon ajattelijana, joka nousi Huovisen tunnetuimmaksi teokseksi. Havukka-ahon lämmin huumori ja luonnonkuvaus vetosivat suomalaisiin ja tekivät Huovisesta hetkessä yhden Suomen

Kuva 2: Veikko Huovinen:
Hirri (1950)

Kuvan asetukset:

Rivitä: sivun rivitys

Tasaus: oikea

Lisää kuvaotsikko

rakastetuimmista kertojista. Kirjan sankari, mustaviiksinen "korpifilosofi" Konsta Pylkkänen harrastaa näkäräisiä, piipunpoltoa ja suuria ajatuksia. Hänellä on läheinen suhde luontoon, ja hän elää sen kanssa sopusoinnussa. Konstasta on Huovinen kirjoittanut muitakin kirjoja, kuten Konstan Pylkkerö (1961) ja Konsta Pylkkänen etsii kortteeria (2004).

Useimpien Huovisen teosten ilmapiiri on elämänmyönteinen ja niiden huumori iloista ja tarttuvaa. Näihin kuuluu esimerkiksi romaani Hamsterit (1957), joka kertoo keski-ikäisen miehen Hamsterin ja hänen naapurikseen muuttavan Rurikin suunnitelmasta kerätä elintarvikkeita ja selviytymistarpeita talven kovia pakkasia varten. Huovisen kerronnan hilpeys ja lahja kehitellä lampaanfantasioita on vertaansa vailla suomalaisessa humoristisessa kirjallisuudessa. Toinen samanhenkisellä huumorilla kirjoitettu tunnettu teos on Lampaansyöjät (1970). Se on tarina kahdesta miehestä, jotka lähtevät erämatkalle Lappiin. Aivan tavallisesta erämatkasta tosin ei ole kyse, sillä metsästyksen kohteena ovat lampaat ja erämiehet yöpyvät hotelleissa ja syövät ravintoloissa. Kirja kuvaa, millaisia ovat miesten puheet, kun he ovat irrallaan, reippailemassa ja humalassa.

Kuvan asetukset:
Rivitä: sivun rivitys,
ääriiviiva

Myöhemmissä teoksissa Huovisen huumori muuttuu mustemmaksi ja satiirisemmaksi. Tätä ivallisempaa ja pessimistisempää huumorin lajia edustavat Veitikka – A.Hitlerin elämä ja toiminta (1971), Joe-seila – aikansa kertomuksia Josef Stalinista (1988) ja Pietari Suuri hatun polki (1995). Tosi asioita ja mielikuvitusta sekoitellen hän on kirjoittanut teokset kolmesta pirullisesta viiksekkästä: Hitleristä, Stalinista ja Pietari Suuresta. Huovinen keksii omia historioitaan perheiden historiankirjoitusta taidokkaasti. Hitleristä kertova Veitikka nosti vastarintansa perheiden miehistä ei ollut sopivaa katsastaa julmuutta huumorin kautta. Toisaalta eräänlaiset historiantutkijat tietyvästi ihmettelivät, onko kirjailijan käytössä ollut siihen asti tuntemattomia kuvallisia ja kirjallisia lähteitä. Huovisen sanoma on helpompi nähdä nyt kolme vuosikymmentä myöhemmin. Chaplinin Diktaattorin tavoin teos opettaa nauruaan hirmuhahmoille, näkemään heidän valheidensa läpi. Väliin rehevä, väliin kolean nauru saattaa näiden viiksiniekkäisten hirmuhahmojen edesottamuksia.

Erilaisten huumorin asteiden kirjo ja kainuulainen murre antavat Huovisen kansanomaiselle ilmaisulle ja yhteiskuntakriitikille syvyyttä. Hän kirjoitti yli kolmekymmentä teosta, ja hänen kirjojaan on käännetty lukuisille kielille. Aivan omanlaisensa teos Huovisen tuotannossa on viimeiseksi jäänyt, oman Pekka-pojan masennuksesta ja itsemurhasta kertova Pojan kuolema. Kirjailija toivoi sen auttavan muita vastaavassa tilanteessa olevia omaisia.

Lähde: wikipedia

Kuvan asetukset:
Rivitä: taustalla

